eſt eis patiencia. Secūdo vterus ꝟgineus eſt cādidus ꝑ caſtitatē. fuit em̄ corꝑe ⁊ mente ca‑ſta ꝟgo. Unū ambro. li. ij. ḋ ꝟgi. dicit ſic. q̄d caſtius ꝟgine maria q̄ corpus ſine ꝯtagione corꝑis generauit. ⁊ ſubdit de ceteris eius vir‑tutibus taceo. ꝟgo erat nō ſolū corꝑe. ſed et mente. Et iō merito inſtar iudith ē ab oībus laudāda. nā ſicut illa corꝑis mūdiciā cuſtodiēs oloferneʒ occidere meruit. ſic illa potentiā di‑aboli minuit ⁊ ꝓſtrauit idcirco bn̄dixerūt illā om̄s vna voce dicentes. Tu glīa ihrl'm. ec‑ce clara viſio. tu leticia iſrl'. ecce grata fruitio. tu honorificencia ꝑpli nr̄i. ecce plena dotatio ꝙ ſubdit̄ q2 feciſti viriliť ⁊ ꝯfortatū eſt cor tu‑um. eo ꝙ caſtitateʒ amaueris. Tertio vterus ꝟgineus eſt purpureus ꝑ ardentiſſimā cha‑ritateʒ. Unū apoc. xij. ſignuʒ magnuʒ appuit in celo. mulier amicta ſole. nā ſicut ſol ſtās in ce‑lo totā terrā illuminat. ſic maria regnās in ce‑lo cum filio nō ceſſat homines illuſtrare ⁊ de‑fendere. Unū bern̄ loqn̄s ḋ ipa dicit Tolle h' corpus ſolare q̄ illuminat munduʒ ⁊ dies nō erit. tolle mariā hāc maris ſtellā itaqꝫ magni ⁊ ſpacioſi. q̄d niſi caligo inuoluenſ et vmbra mortis ac tenebre relinquunť. Hoc igitur ve‑ſtimentum ſtragulatum. ſ. mariā tāgere debe‑mus cordiali inuocatione. in omnibus neceſ‑ſitatibus. et virtūs miſericordie et pietatis ex eo exibit. qḋ ſanat omnes

Dominica inuocauit.

Ductus eſt ieſus

in deſertū a ſpū vt tempta. a dia‑(bolo) math. iiij. videm⁹ nihil fieri ſine cā. Unū plato in thimeo. Nihil hʒ ortū cui⁹ cā legitia nō ꝑceſſerit. Nam ſicut queriť. quare domus ſit aſſignatť cā finalis. vt. ſ. inhabitā‑tem defendat a niuib⁹ ⁊ pluuijs. iſta em̄ cā fi‑nalis licet ſit vltima in execucione eſt tn̄ ſemꝑ prima ī itentiōe ⁊ ꝑcedit. ij. phi. Sic cū xp̄s duct⁹ ſit a ſpū in deſertū neceſſario nō ſine cā quare aūt ⁊ que cā finalis. ſ. vt temptaret̄ a

A dia. diciť igiť. ductus ē ieſus. Queritur vtꝝ ille tēptator lucifer qui nunc ē angel⁹ te‑nebraꝝ cognouerit ante caſū fiendū incarna‑tionis myſteriū ꝑ aliquā diuinaꝝ ꝑſonaꝝ. ⁊ videť ꝙ nō. q2 vt dť ꝓpter h' tēptauit xp̄m. ſ. vt ſciret ſi eēt filius dei. Rn̄deo ꝙ tempta‑tor ille cognouit myſteriū futuꝝ fiendū. ſed modū ignorauit. Et cognouit iſto mō ꝙ vi‑dendo deū facie ad faciē. videbat eū eē artifi‑cē cauſalē oīm futuroꝝ ꝯtingentiū. ⁊ ſic cog‑uit futura relucētia ī eo. q2 aūt dīna eēntia eſt claꝝ ſpeculū ꝯtinens oīa futura relucentia ſic p̄ntia vel ꝑterita myſteriū incarnatiōis vt ali‑ud futuꝝ relucēs cognouit. Sic oſn̄di pōt ꝑ duo exēpla. Primū ꝑ ſilitudinē ⁊ imagineʒ oīm hominū in mente mea. q2 ſicut ſilitudo vna ex vnius hoīs in mente mea eſt ſufficiēs repn̄tatiuū ad repn̄tandū mihi om̄s homīes q̄t ſunt ⁊ eſſe pn̄t ſic etiā eſſentia diuina quia erat forma intrinſeca in aīa luciferi non infor‑matiue informās ſed vitaliter immutans q2 erat obiectū qḋ angelo illabať. Cū em̄ obie‑ctū illud aīe repn̄taret futura ꝯtingentia. rep‑ſentabat etiā angelo futurā incarnationē. et humani generis redēptionē. Exemplū ſecū‑dū. nā ſi in illa eccl'ia eēt ſpeculū magnum ⁊ omnia q̄ in eccl'ia ſunt illi apponerenť. illa re‑lucerent in eo. ⁊ qui ſpeculū videret. inſpice‑ret ⁊ res pn̄tatas per ſpeculum. Sic ad ꝓpoſi‑tū potuit eſſe ḋ angelo. vnde etiā q2 erat acu‑tioris intellectus. ꝓpter ſuā ſubtilitatē. ideo clarius cognoſcebat. Sed quare dubita‑ B

uit tēptando xp̄m ſi eſſet fili⁹ dei. Rn̄deť ꝙ qn̄ cecidit in pctm̄. pctm̄ velabat mentē ipi⁹ vt caldare candelā accenſam. ꝙ ꝑdidit maio‑rem ꝑtem ſue illuminoſitatis ⁊ ſciē quā hūit de deo. ſic etiā ꝑdidit ſciam certā de incarna‑tione filij dei. licet poſt lapſū recordareť per aliqua de mō incarnationis. ⁊ quoꝝ deus vo‑luit recordari eū. Ideo videns xp̄m ſigna fa‑cere excedentia humanā ꝑtātem. ſicut morti‑os ſuſcitare ⁊c̄. putabat ip̄m eſſe filiū dei. ſic etiā in natiuitate qn̄ audiuit angelos cantare gloria in excelſis deo. ⁊ nouam ſtellam irradi‑are. ſed quando viderat ſigna humane infir‑mitatis in eo ſcilicet ꝙ quando eſuriit ⁊ ho‑rum ſimilia. dubitabat an eſſet ille. Ut ergo veritatem agnoſcere poſſet. ⁊ huius redem‑ptionem generis humani impedire. in deſer‑tum acceſſit ad eum temptando ⁊ cetera.

Uiſis in precedentibus de quibuſdam virtu‑tibus ⁊ ornamentis. quibus penitens poteſt armari. hodie ſequitur qualiter aduerſarius tales aggreditur vt mercede poſſint eterna priuari. ⁊ ſecundum hoc tres ſunt partes pre‑ſentis euangelij.

In prima dicitur quomodo hō eligitur ad certaminis ingreſſuʒ. ibi ductus eſt.

In ſecunda quõ aduerſari⁹ hoīem inſequit̃
vt impediat ei⁹ progreſſũ ibi. Et accedens.
In tertia quõ bellum cõcludit̃ quo ad egreſ
ſum ibi. Nunc reliquit.

Quãtum ergo ad pri

mum notandũ eſt circa lr̃am ꝙ xp̄s immedia
te poſtq̃ȝ fuit a iohanne baptiſat⁹ in iordane
aſcendit inſtigãte ſpũ ſancto qui in columbe
ſpecie in ipſũ deſcendit in deſertũ .i. locũ ſoli
tariũ aptũ pn̄ie. qd̃ deſertũ ſm̃ mgr̃m hiſto.
fuit inter hierl̃m ⁊ hiericho. ⁊ vocat̃ quarẽte
na eo ꝙ xp̄s ibi ieiunauit .xl. dieb⁹. ⁊ .xl. no
ctibus. ⁊ prius decoy dicebatur .i. locus ſan
guinis. eo ꝙ ibi latitabãt latrones ſanguineȝ
effundentes. de q̄ loco etiã dicit̃ in parabola
de hoīe deſcendente a hierl̃m in hiericho q̄ in
C cidit in latrones. Moraliter hõ in deſerto
huius mundi multis temptatiõibus diaboli
ſubiacet. vt vincens coronet̃. vict⁹ deijciat̃.
Hoc decuit deũ ſic ordinare. Primo ratiõe
ꝓprij actus vniuſcuiuſq̃ȝ. Nã ſm̃ augu. li. vij
de ciui. dei. c. iij. De⁹ ſic adminiſtrat res. vt
eas ꝓprios motus agere ſinat. idõ tam hoīem
q̃ȝ diabolũ ꝯſtituit in libertate arbitrij ⁊ ĩ ma
nu cõſilij ſui reliquit. Eccl. xv. Et vtrũq̃ȝ per
miſit agere qd̃ voluit ſiue hũc in tẽptãdo ſiue
iſtũ in cõſentiendo. vt apparẽt virtus et laus
per ſuũ oppoſitũ. Unde dicit mgr̃. ij. ſen. di.
xxiij. c. i. Nõ eſſet laudabile homini ſi idõ bene
viuere poſſet. q2 nemo male viuere ſuaderet
Ita ꝙ ſi hõ habuiſſet per naturã non poſſe
peccare. nulla laus vel gloria eſſet homini nõ
peccare. ⁊ tẽptationi reſiſtere. ſed q2 põt pec
care. vincere ⁊ vinci tẽptationibus. Idõ glo
riã per triũphũ. ⁊ vituperiũ per caſũ acquirit
Unde bonauen. in. ij. ſuo ſuper mgr̃m ſen.
di. xxiij. ar. i. Deus ideo ꝑmittere debuit
D hominem a diabolo impugnari. vt ſi fortiter
⁊ viriliter ageret. maiorem gl̃iam inde conſe
queret̃. Temptatur igitur homo ꝓpter tria.
per diabolum.
Ad probitatis probationem.
Ad iniquitatis correctionem.
Ad humilitatis eruditionẽ. Nã prio tẽptat̃
hõ ad ꝓbitatis ⁊c̃. nã ſcolaris d̃ nouo intrãs
ſcolas tẽptat̃ de patientia miles de cõſtantia.
Sicut legit̃ de cõſtantino impatore. qui xp̄i
anos nouos in fide ꝓbauit qui fideles eſſent
et cõſtantes. ſic deus inexptos ꝓbat ⁊ experi
tur ꝑ multas tribulatiões. ſic temptauit iob
per ſathanã diſſipans omnem ſubſtantiam
eius. Etiã abraam in immolatiõe filij et fide
lis inuent⁹ eſt. Unde iudith. viij. dicit̃ ꝙ quã
do filij iſrael fuerũt in perſecutione oloferniſ
vocauit iudith preſbiteros dicens eis. Uos
fratres qui p̄ſbiteri eſtis in ꝓplo dei. ad eloq
um veſtrũ corda eoꝝ erigite vt memores ſint
quomodo a deo temptati ſunt patres noſtri.
vt ꝓbarent̃ ſi vere colerent deum ſuum. me
mores eſſe debent. quomodo pater noſter ab
raham temptatus eſt. et ꝑ multas tribulatio
nes probatus. dei amicus effect⁹ eſt. Sic iſa
ac. ſic iacob. ſic moiſes et oīs qui placuerũt
deo. per multas tribulationes tranſierũt fide
les. Illi aũt qui temptationes nõ ſuſceperũt
cũ timore domini. ⁊ impatientiam ſuã et im
properiũ murmurationis ſue ꝯtra dominum
protulerunt. exterminati ſũt ab exterminato
re et a ſerpentibus perierunt. Scdo tem E
ptatur homo ad iniquitatis correctiõem. Nã
aurifaber mittit auꝝ in teſtã vt per ignem cla
rificet̃ et purget̃ a mixtura. Sic de⁹ per tem
ptationes et tribulatiões purgat aīas a pctĩs
Unde hec eſt rõ quare ſancti martires aliq̄ maxi
mã leſionem tormentoꝝ ſenſerunt. q2 ꝑ hoc
pctã venialia ſi q̄ habuerũt diluerũt et eorũ
meritũ ⁊ coronã auxerũt. Ps. in pſona ſcõruȝ
dicit. Poſuiſti tribulatiões in dorſo nr̃o. trã
ſiuimus ꝑ ignẽ ⁊ aquã et eduxiſti nos in refri
geriũ. Sic filij iſrl̃ ducti ꝑ .xl. annos ꝑ deſer
tũ magnis tribulationib⁹ purgabãt̃. Ter F
tio temptatur hõ per eruditionem hũilitatis
quõ ei q̄s poſſet ꝓprimo ſuo tribulato ꝯpati.
q̄ nũq̃ȝ tribulationẽ guſtaſſet. Nã xp̄s ex his
q̄ paſſus eſt didicit hũilitatẽ ⁊ ꝯpaſſionẽ. ni
ſi eñi temptaremur, ꝓpter defectũ nr̃e cogniti
onis et expientie. de nobiſipis ſupbiremus
Et ne cũ lucifero vltra nos aſcendam⁹. ꝑmit
tit de⁹ q̄nq̃ȝ electũ temptari. ſic pȝ. ij. coꝝ. xij.
de paulo q̄ cũ eſſet vas electiõis tñ temptatuſ
eſt ne magnitudo reuelationũ eũ extolleret.
vñ dic̃. Ne magnitudo reuelationũ extollat
me dat⁹ eſt mihi ſtimulus carnis mee ange
lus ſathane qui me colophizet. De h̃ loqñs
greg. ix. mor. c. xxxvi. dicit Supna diſpenſa
tio idcirco nos tota ſibi intentione ſeruiẽtes
carnis nr̃e ꝑmittit temptationib⁹ concuti. ne
mens nr̃a audeat ĩ ſupbia p̄ſũptionũ ſecurita
tis eleuari. vt dum pulſata trepidat. in ſolo

actoris adiutorio fidem robustiꝰ ſpecificet.
G Sꝫ q̃rit̃ vñ tẽptatio ꝓueniat dicẽ ꝙ q̃nq̃ꝫ
ab interiori vt q̃ñ quis tẽptat̃ ꝓpter prauita/
tẽ ꝓpriã. Jaco. i. Vnuſq̃ſq̃ꝫ tẽptat̃ a concupi
ſcentia ſua illa moleſtiſſima. Nã ſi bellũ infra
vnũ regnũ ẽ nociuũ ẽ. ⁊ magis infra ciuitatẽ
et maxime infra vnã domũ. ſed intollerabile
videt̃ infra eandẽ pſonã. qꝛ qui diligit iniq̃/
tatem odit aĩam ſuã. ſm̃ ps. Q̃nq̃ꝫ cauſatur
ab exteriori. ſ. q̃ñ quis ꝓuocat̃ ad malum ex
his que audit ⁊ videt. Sic danielis. xiij. dr̃
ꝙ ſenes iniqui et impudici videntes ſuſãnaꝫ
exarſerũt in ↄcupiſcẽtiã eiꝰ. Illa aũt eſt ȏ le
facilis. qꝛ niſi ↄiũgat̃ cũ interiori. de ſe nihil
põt. Q̃nq̃ꝫ orit̃ ab inferiori. ſ. a diabolo q̃ ẽ
ciuis iferni q̃ñ ipẽ inſtigat ad actũ malũ. act.
v. dixit petrus ananie. Cur temptauit ſatha/
nas cor tuũ mentiri te ſpũi ſancto. Illa eſt de
biliſſima qꝛ ſm̃ augu. debilis ẽ hoſtis qui nõ
vincit. niſi volentem. ⁊ iõ metrice dicit̃. Ho/
ſtis nõ ledit niſi cũ temptatꝰ obedit. Eſt leo
dũ cedit. ſi ſtat quaſi muſca recedit. Iſto tñ
nõ obſtante diabolus plus temptat peniten/
tes q̃ꝫ peccatores. qꝛ penitentes ſibi reſiſtunt
ſed pctõres ſũt ei obedientes. ſicut caſtrũ ſibi
ſubditum nõ repugnat. ſed ſibi ↄtrium. vnde
grego. Hoſtis noſter quãtomagis ſibi rebel
lare cõſpicit tanto ampliꝰ expugnare cõtẽdit
vñ iudith. xij. dr̃. Ego nũq̃ꝫ nocui viro. qui
voluit ſeruire regi nabuch. regi babilonis. po
pulus aũt tuus ſi nõ cõtemſiſſet me non leuaſ
ſem manũ meam cõtra eũ. Verba iſta fuerũt
oloſernis per quẽ diabolus ſignatur. qui plꝰ
temptat penitentes rebellantes q̃ꝫ malos fa/
cientes eius voluntatem. ⁊ ideo magis caue/
re debent.

H Secunda pars in qua

tractat̃ quõ aduerſariꝰ hoĩem inſequit̃ in ꝓ/
greſſu certaminis vt eũ ipediat ibi. Et accedẽs
tẽptator. Nã ſic lucifer ꝑmiſſiõe diuina trãſfor
matus in ſpeciem ſerpentis. primũ hominẽꝫ
interius tẽptauit ac ſuꝑauit. ſcꝫ gula. ſuꝑbia
et auaritia. ſic eadem ꝑmiſſione aggrediẽdo
chriſtum in ſpecie humana. veſtitu honeſto
ꝑ xp̃m eſt deuictus. ⁊ cõfuſibiliter fugatꝰ. q̃ñ
in predictis tribus nitebat̃ xp̃m ſuꝑare. Di
abolus enim attendens xp̃m. xl. diebus ie/
iunaſſe putabat eũ fame cruciari vt igitur per
gulam poſſet eum capere. temptauit eum. d.
Si filius dei es iube vt lapides iſti panes fi/
ant. vt comedas qꝛ eſuris. Sꝫ ne diabolus
xp̃m agnoſceret. r̃ñdit prudent̃ ꝑ ſcripturam
deut̃. viij. Nõ in ſolo pane viuit hõ. q. d. tu
oñdis te honeſtũ ⁊ prudentẽ exteriori ↄuerſa
tiõe. ſed prudẽtiã verbis auhilas et tollis.
Nã prudens et honeſtus dꝫ primo curã hẽre
de digniori et meliori. ſꝫ aĩa dignior et meli/
or ẽ corpe. ⁊ g̃ prio ⁊ potiꝰ deberes q̃rere ȏ ci/
bo aĩe et ſpũali q̃ꝫ de corꝑali. cũ hõ cõſtitiat̃
ex vtriſq̃ꝫ. ⁊ h̃ vult in v̾bis iſtis. d. Nõ i ſolo
pane viuit hõ. quaſi. ſ. totꝰ corꝑalis ſed etiaꝫ
qꝛ in aĩa ſpũalis viuit in omni v̾bo qȏ ꝓce/
dit mediante inſpiratiõe vl' p̃dicatiõe de ore
dei. Lũc. i. pꝰ illã tẽptationeꝫ aſſũpſit eũ dia
bolus vt temptaret eũ in vana glia ⁊ duxit il
lũ i hrl'm. ⁊ ſtatuit eũ ſuꝑ pinnaculũ templi
.i. locũ vbi doctores legꝭ ↄſueuerãt ꝑplo legẽ
exponere. d. Si filiꝰ dei es. ſ. ſicut oñdis in
opibus vt ſic filiꝰ dei de opibꝰ tuis gl'ificeris
ab hoĩbus ⁊ miracul'. mitte te deorſũ. qꝛ ſcri/
ptũ eſt. Qm̃ angel' ſuis deus mãdauit de te.
vt cuſtodiant te. ⁊c. Etiã h̃ fecit diabolus vt
xp̃s ex hoc ſumeret occaſioneꝫ vane glie ⁊ ne
timore hũano dimittat. excludit timorem per
ſcripturã. ſꝫ xp̃s illi iteꝝ obuiat ꝑ ſcripturam
d. Nõ temptabis dñm deũ tuũ. q. d. h̃ qȏ ꝓ/
poſuiſti nõ lꝫ fieri. Cũ ex alia ſcriptura habeat̃
deut̃. vi. Nõ temptabis dñm deũ tuum. Nã
ſic temptarem deũ. ſi totaliter cõmittereꝫ me
auxilio diuino. cũ auxilio humano bene per
gradus deſcendere poſſim. Victus iteꝝ dia/
bolus in ſecundo acceſſit ad tertiũ temptãdo
eũ per auaritiã ducens in mõtem excelſũ in ĩ
petu ſpũs qui mons eſt in deſerto diſtãs a lo
co ĩ q̃ xp̃s ieiunauit duobus miliaribus vbi
xp̃o oſtendit omnia regna mũdi quaſi ſua. d
Hec omnia tibi dabo. ſi cadens adorauer is
me. xp̃s igit̃ q̃ ſuã patient̃ ſuſtinuit iniuriam
ſꝫ exprobrauit. d. Vade ſathanas. qꝛ ſcribit̃
deut̃. vi. Dñm deũ tuũ adorabis. et illi ſoli
ſerujes. Victus igit̃ ↄfuſibiliter abſceſſit.
Moraliter eſt notandũ ꝙ ſꝫ philoſophũ I
i. topi. q̃t quot modis dicit̃ vnum oppoſitoꝝ
tot modis dicit̃ ⁊ reliquũ. Si enim vnũ op
poſitorum dicitur multiplicit er et reliquum.
viij. phiſi. Quot enim ſũt mala. tot ſunt op
poſita bona. q̃t eñ ſunt noctes tot ſũt ꝑ oppo
ſituꝫ dies. Cũ igit̃ quaſi infinita ſint mala tẽ
ptatiõis diaboli. oportet ꝙ etiã ſint tot cautele

et remedia. Unde. ff. de ventre inſpiciendo
l. i. Nouis ſuꝑuenientib⁹ cāis. nouis ē reme/
dijs ſuccurrendū. Cū igiť aduerſari⁹ hūani
generis ſemꝑ querat noua mala ⁊ iacula. vt
vulneret ⁊ occidat. neceſſario ſꝑ nouis reme/
dijs ⁊ bonis ꝯtrarib⁹ ē ei obuiandū. Unñ gre.
in omel. de vno martire. Sicut arte medici/
ne calida frigidis. frigida calidis curanť. ita
dñs noſter ꝯria appoſuit medicamēta pecca/
tis vt lubricis cōtinentiā. tenacib⁹ largitatē
k iracundis mãſuetudinē. elatis ꝑcipet humi
litatem. Qñ igiť diabolus accedit hoīez
his malis impugnare. ſtudeat virtutib⁹ his
oppoſitis obuiare. eſt enī aduerſarius valde
aſtutus temptando. quia cum nos ꝯſiderat.
Abſtinentia maceratos. temptat guloſitate
Pietate aſſiduos. ſuperbia ⁊ vanitate.
In diuitijs celicos ſimoniaca prauitate. Mã
ꝑmo tēptator accedit maceratos abſtinentia
⁊ quaſi cōpatiēs hūane fragilitati. inuadit ar
mis malicie ſue ſuggerendo boni ꝓpoſiti ſui
difficultatē ciboꝝ vilitatē ⁊ inſipiditatē. la/
borum aſſiduitatem. abſtinentie diuturnita
tem complexionis fragilitatē. quaſi omnia
contraria imbecillitati carnis. d. Dic vt la/
pides iſti. i. illa dura opera et virtutes. vnde
anima reficiť ſicut caro pane. panes fiãt. i. mi
tiora. q. d. Tu abſtinentia ⁊ ieiunio macer et
debilis es factus. ponderoſus ⁊ piger ⁊ ī om
nib⁹ bonis quaſi lapis tardus. Fac ergo ab/
ſtinentiã tuam mitiorē. vt eã poſſis tollerare
nimiū eſt quottidie ieiunare. habes caput de/
bile ſtomachū indiſpoſitum ꝑ oleo deficis ſe
nio. Fac ergo tꝑatã refectionem ⁊ abſtinenti
am. Et ad hoc adducit naturã ſcripturã. ⁊ fi/
gurã. Nam natura dictat moderatã refectio/
nem. Unñ philoſoph⁹. ij. ethi. dicit potus et
cibi amplius ⁊ minus refecti corrūpunt ſani/
tatem. que aūt ꝯmenſurata ſunt. faciant. au/
gent ⁊ ſaluãt. Scriptura ad ro. xij. Hortať
ad rationabile obſequiū. Irrationabile igiť
videť minus ſumere qȝ natura appetit. Di/
cunt ergo hi vt habetur de pe. di. ij. hi ſunt.
Manducemus ⁊ bibamus ⁊ in eternū regna
bimus. Qđ oñdit figura. i. regū. xxviij. vbi
diciť ꝙ ſaul cecidit ꝓiect⁹ ī terrã ⁊ robur ī eo
nō erat. qꝛ nō comederat panē tota die. Et
alia figura dicit. iij. reg. xix. ꝙ helias comedit
⁊ bibit ⁊ ãbulauit in fortitudie cibi illi⁹ vſqȝ
l ad mōtē dei. Hec ⁊ hoꝝ ſilia tēptator ieiu/

nãtib⁹ ſuggerit ſub ſpecie pietatꝭ vt eos de ꝓ
poſitis bonis auertat. ⁊ ad gulaȝ deijciat. vel
ad alia vitia. Unñ legiť de beato franciſco. vt
ſcribit doctor deuotꝰ bonauen. in legēda ſua
c. de auſteritate vite. Qđ cū quadã nocte be
at⁹ franciſcus in cella orationi vacaret. voca/
uit eū hoſtis antiqu⁹ tertio dicens. Frãciſce.
frã. fran. Qui cū quid quereret reſpondiſſet.
fallaciter ille ſubiūxit null⁹ eſt in mūdo pctōr
cui ſi cōuerſus fuerit non indulgeat de⁹ ſed q̇
cūqȝ ſe penitentia dura necauerit miſericor/
diam nō inueniet in eternū. ſed ſtatim vir dei
ꝑ reuelationē cognouit hoſtis fallaciam qm̄
miſſus fuerit eū ad tepida reuocare. Hec eſt
em̄ illa beſtia de qua dañ. vij. ecce beſtia alia
ſimilis vrſo in ꝑte ſtetit ⁊ tres ordines denti/
um erant in ore eius ⁊ dicebat. Surge come
de carnes plurimas. iſta beſtia eſt diabolus
temptator forax ſicut vrſus cupiens deuora/
re ⁊ deglutire omnem ſanctã aīam ⁊ in bono
ꝓpoſito ⁊ exercitio lacerare. hic habet tres or
dines dentiū. ſ. tres modos inuadendi ⁊ tē/
ptandi hoīes. ſ. ꝑ gulã. ſuꝑbiã ⁊ auaritiam.
Suggerit igitur ieiunantibus ⁊ abſtinenti/
bus guloſitatatē dicens cuilibet. Surge co/
mede carnes plurimas. i. omnem cibū dele/
ctabilē ſm̄ appetitū. ⁊ potū ad ſaturitatē. Hu
ic abſtinens obuiare debet. d. Non in ſolo
pane viuit homo ⁊c̄. i. homo non viuit ſi ſm̄
deſiderium carnis viuit ſed moriť iuxta apo/
ſtolū dicentē. Si ſm̄ carnē vixeritis morie/
mini. ſed ſolūmodo viuit pane celeſti. ſ. xp̄o.
in aīa ⁊ in oī ꝟbo qđ ꝓcedit de ore dei. Se/
cūdo tēptator aggrediť ad cãpū certaminis ar
mat⁹ vana glīa ⁊ ſuꝑbia ꝑ quã cōpaſſiuos et
miſericordes deuotos inuadit. d. Si filius
dei es mitte te deorſū. q. d. Tu multa et ma/
gna oꝑa miſericordie ⁊ pietatis exerces. quo
oſtendis te ſingularem filiū dei. iuxta illđ lu.
vi. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ vr̄ miſeri/
cors eſt. Securus igiť es nec decipi poteris
mitte te in opib⁹ tuis deorſū ad oſtēſionē hoīm
vt inde ab oīb⁹ glīficeris ad qđ tñ in occulto
labores magna expendiſti ꝓpter deū nec lau
dem aliquã reportaſti. Nam lux nihil valet
ſub modio. ſȝ ſuꝑ candelabꝝ. Hac enī inſti/
gatiōe diabolica hoīes decepti quaſi oēs mit
tūt ſe a laude dei deorſū ad ꝓpriã laudē om/
nes querunt vanã gliaȝ. Ornamenta em̄ M
ecclīaſtica armis ſignanť ad oſtēſionem exe/

mortuoꝝ cū pōpa pagunt̄. q̄ ſm augu. vt al
legat̄ p mgr̄m ſen. di. xlv. ⁊ xiij. q. ij. aīe defū
ctoꝝ. pōpe exeqāꝝ. mag̃ ſūt ſolatiū viuoꝝ q̄ꝫ
ſubſidiū mortuoꝝ. Qꝫ dicis. pecco ſignādo
ornamenta q̄ trado eccleſijs in remediū aīaꝝ.
Dico āt ſi h̄ facis ad vanā gloriā ex eo ut tu
⁊ pentes glorificet̄ ⁊ ſi nō peccas dādo tamē
peccas vanam gloriā q̄rendo Uel ſi ſolū hoc
facis ad tui parentūq̄ꝫ recordationē. vt aſpi/
cientes animaꝝ recordent̄ p quib⁹ data ſūt.
⁊ vt magis pro eis dn̄o p̄ces fundent ſic fieri
pōt ſine pctō. Sic etiā ſimile habet̄ de ſepul
cris in eccl̄ia. q̄ fieri pn̄t ſine pctō ad recorda/
tionē vt h̄r. viij. q. ij. cū grauia peccata. debe/
mus ergo cauere. ne iſtinctu diabolico deſcē/
dam⁹ in opibus miſericordie ad vanā glori/
am. iuxta illud Math. vi. Attendite ne iu/
ſtiā vr̄am faciatis corā hoībus. vt videami
ni ab eis. Et pſper de vita ꝯtemplatiua. va/
nitas vanos homines afflat⁹ ſui vento circū
fert qui ſe de opibus quoꝝ ſibi ꝯſcij nō ſunt
turpit̄ iactāt ⁊ ab hominib⁹ laudari affectāt.

A ¶ Tertio tēptator aggredit̄ eccl̄iaſticos ar/
mis auaricie ⁊ cupiditatis. oſtendit eñ regna
mundi. delicias. honores ⁊ diuicias in qui/
bus mundus verſat̄ dicens renuncianti mū
do. Hec tibi dabo ad voluntatē ſi cadens a
vita ſancta. a voto promiſſo. a pposito bono
adoraueris me. Qñ eñ homo cadit in auari/
tiā adorat diabolū. q̄ ſm ap̄lm. Auaritia eſt
idoloꝝ ſeruitus ſicut eñ idolatra adorat ido
lum ⁊ diabolū. ſic auarus pecuniā ⁊ diabolū
vñ verſificat̄ de ipſa. Non alius deus eſt niſi
ſola pecunia ſernia ardent̄. Hāc petit. orat ho/
norat. corporis ac aīe negligit amorē. Heu
multos hodie tēptator ſpūales eccl̄iaſticos i/
uadit ⁊ ſimoniaca prauitate vincit ⁊ deijcit.
q̄ plus ſpe lucri tpalis q̄ꝫ xp̄i amore pagunt
diuina myſteria ⁊ in tēptatione corrupta ad
miniſtrāt eccl̄iaſtica ſacr̄a qui oīs grauiter
peccant ⁊ ſimoniā ꝯmittunt vēdentes ſpūa/
lia p tpalibus. Et ſi nō ſemp apte verbis et
pactione. tñ vt cōiter praua eſtimatione ⁊ in
tentione. hi eñ oīs ſimoniaci cenſendi ſunt
q̄ vt habet̄ extra de vſu. c. cōſuluit. ſicut intē
tione corrupta ꝯmittitur vſura ⁊ ſimonia.

D ¶ Sed q̄rit̄ an liceat aliq̄d dare vl' recipere
ꝓmiſſis vel alijs ſacr̄is. Et videt̄ q̄ non. q̄
ſacr̄a ſunt libere ꝯferenda. extra de ſimo. c. ad
apoſtolicā audientiā. Dicit anto. de butrio.
doctor vtriuſq̄ꝫ iuris. q̄ nō eſt licitū aliq̄d re/
cipe ⁊ exigere. vt dr̄ extra de ſimo. c. in ordi/
nando. ſed vbi ſpōte aliquid offert̄ ex quadā
liberalitate. vel laudabili cōſuetudine. vt in
exequijs ſolet dari cereus. in bn̄dictione nu
benn̄ panis vel vinū. in ꝯſecratiōe manuter
giū vel ſimilia. licet p hoc non ſint eccleſiaſti
ca ſacr̄a deneganda vel differēda tñ poſt eoꝝ
collationē ppl's ꝯpelli pōt ad ip̄a p̄ſtanda ſe/
cūdū ꝯſue. Ad argumētū ꝯ̄trium dicendo q̄
ſacr̄a ſūt libera. i. ſine exactione vel pacto ex/
p̄ſſo vel tacito cōferenda. ſꝫ bene licitū eſt ali
q̄d gratuitū recipere qd̄ ſponte offertur.

¶ Tertia pars in qua tra

B

ctatur de triumphali victoria xp̄i. ⁊ hoc q̄ꝫtū
ad egreſſum belli ibi. Et ecce angeli. ⁊c. Mo
raliter angeli accedūt ⁊ hoīem ꝯtra diabolū
defendunt. Nā ſicut eunti ad bellū puidetur
de experto mgr̄o ſciens oīa neceſſaria debellāti
oñdere caute aggredi. dimicare. ictos cauere
Sic miſericors de⁹ cognoſcēs fragilitatē hu
manā eē inexptā ⁊ ineptā ad bellandū ⁊ reſi/
ſtendū pitie ⁊ aſtutie ſathane ne ab eo fallat̄
⁊ vincatur dedit homini angelum bonū ma
giſtrum exptū ſcientē omnia neceſſaria p hu
mana ſalute. Unde ſm hiero. in omel'. ſancti
michaelis. Nō poſſet tuta eē hūana infirmi/
tas inter tot ⁊ tātas hoſtis illi⁹ inſidias. niſi
ſanctoꝝ angeloꝝ muniret̄ auxilio ſm igit̄ ma
giſtrū. ij. ſen. di. xi. quiſquis electorū habet
angelū bonū ad ſui pfectū. atq̄ꝫ cuſtodiā ſpe
cialiter delegatū. vñ p̄s. Angelis ſuis deus
mandauit de te. ⁊c. In quibus verbis angeli
ca natura ꝓponitur quo ad tria commendā/
da. ſ. propter eorum.
Nobilitatem quam angeli habent creatam.
Dignitatē quā ex gratuitis hn̄t cōdonatam.
Utilitatē quā ex officijs hn̄t deputatā. Primo
nāq̄ꝫ videm⁹ oīa noua mag̃ in pn̄cipio ſe oñ
dere ⁊ mōſtrare in ſuis actib⁹. ſic de⁹ volenſ ſe
oñdere creaturis artificē digniſſimū ſpēalit̄
ſe tanq̄ꝫ in ſpecul' diuinitatis in natura āgelica
oñdit pducēſ ad extrema i pn̄cipio duo ꝯ̄tria
ad maiorē exp̄ſſionē ⁊ elucidationē. ſ. nobiliſ
ſimā naturā ⁊ viliſſimā ſupmā ⁊ īformē ange
licā ⁊ materiā informē. iuxta illud geñ. i. In
pn̄cipio creauit de⁹ celū ⁊ terrā. p celū intelli/
gēdo naturā angelicā ⁊ p terrā materiā infor
mē. ¶ Nature eñ angelice ſex nobilitates cō

C

tulit. Primo claritatem ſiue ſpecioſitatem ī
ſuo aſpectu. nā in aſpectu hominū nihil clari⁹
eſt ſole angelica tñ multo clarioꝛ eſt natura.
Unñ ſm Anſel. Si vnus angelus ſtaret in ce
lo. ⁊ eſſent tot ſoles q̄t ſūt ſtelle. claritas vni/
us angeli extingueret oēs iſtos ſoles ſua cla
ritate. ſicut mō claritas ſolis claritatem oīm
ſtellaꝝ. ⁊ tñ tranſcenderet pulcritudinem ſo
lis qui ipſū intuitiue videret q̄tū ſol tranſcē
dit pulcritudinem terre. ⁊ incōpabiliter ⁊ iſta
nobilitas ē oib⁹ ꝯcreata. licet angeli qui rue/
rūt ſint ꝑ habitus vicioſos obnubilati ⁊ de/
preſſi. Dicit enī diony. ꝙ demones hñt oꝛ/
gana ſplēdidiſſima. ſed ꝑ habit⁹ vicioſos de
preſſa. ſicut ſi ſol cū caldari nigro eſſet ꝺtect⁹
In angelis aūt bonis tanq̄ȝ in ſpeculo claro
⁊ mundo relucēt oīa inferioꝛa. Et iō diony/
ſius de diuinis nominibus. vocat angelum
ſpeculū ſplendidiſſimū. Scđo angelus ha/
bet fortitudinem in ſuo actu naturaliter con/
creatā. Illā ꝑ ſolū celi tactum facit frondeſce/
re arboꝛes ⁊ germinare cuncta. Unus enī an
gelus voluit totum firmamentū. ⁊ ſinguli ſin
gulos celos ⁊ planetas. ⁊ aliquis planeta ha/
bet ſex motus ⁊ tot angelos ſicut mercurius.
Ecce foꝛtitudo angeli. cū ſol ſit tanto magn⁹
⁊ quelibet ſtella firmamenti ꝙ excedit multū
terram. Legit̄ etiam in ve. teſta. ꝙ vnus an/
gelus in vno exercitu interfecit. clxxxv. milia
Tertio habent in ſuo eſſe immoꝛtalitatē. ſūt
enim angeli immoꝛtales nō quidem ex ꝓpria
natura. ſed ex voluntate diuina. Ideo ſi cum
gladio ꝑcuteres angelū nō moꝛtificares eum
Quarto habent altitudinem ſui intellectus.
quicūq̄ȝ enim duo ſpecula ꝯ̄ ſe tenet mutuo.
tunc imago ⁊ quicquid eſt in vno reſplendet
in alio. Quapꝛopt̄ diuinū ſpeculū in quo cū
cta relucent creata repercutitur ⁊ relucet ī an/
gelica natura. que eſt etiā ſpecularis. vt ſcili/
cet cognoſcunt a quo ſūt facti ⁊ ad quid ⁊ cū/
ctas res creandas ⁊ creatas. Quinto habēt
libertatem vt facere poſſint quicquid velint.
Hac libertate deus angelos pꝛimo cū gratia
decoꝛauit. qꝛ ſm beatum augu. xij. de ciui. dei
Erat ſimul deus condens naturā ⁊ largiens
gratiam. Et in li. de gratia dicit ꝙ ante caſuȝ
⁊ cōfirmationem gratiam habuerunt. ſed ma
giſter ſen. dicāt malos gratiam non habuiſſe
Sexto dedit eis incoꝛpoꝛeitatem. ⁊ inde ha/
bent agilitatem. velocitatem. ⁊ ſimplicitatem

Ideo in ictu oculi ſunt pñtes in altari cū ſa/
cramento ſm grego. ⁊ vltra mare valde cito
quia a coꝛpoꝛe non retardātur vt anime.
Sed querit̄ an omnia equaliter habeant aut R
non. dicit̄ ꝙ non. quia erant impares in na/
tura ⁊ ſpecies differentes ⁊ grā. qꝛ in grā crea
ti erāt ⁊ oꝛdo in eis poſitus vt vnus preeſſet
in nobilitate alteri. Unde ſm nobilitates
tres hierarchias ex eis deus oꝛdinauit. ⁊ vt
ſuperioꝛes purgarent. illuminarent. ⁊ perfice
rent inferioꝛes ⁊ ipſi īmediatius diuinum lu
men reciperent ⁊ in alios tunc tranſfunderēt
Unñ beatus paulus in raptu vidit. ix. choꝛos
⁊ quaſi tres hierarchias ſicut hñt imꝑatoꝛes
aſſiſtentes ⁊ pꝛincipantes. ⁊ miniſtrantes. et
hi ſimiliter dicuntur pꝛincipes. quia alij pro/
uincie pꝛeſunt alij ciuitati. alij vero vni homi
ni. Sed nunquid fuerūt oꝛdines inter ipſos
a pꝛimoꝛdio creationis. dicit magiſter in. iij.
di. vi. ꝙ non. ſed nobilitas inequalis ⁊ ſcien
tia ⁊ natura in perſpicacitate. plus autem vn⁹
eſt poſitus in cuſtodiam prouincie. alter vni
ciuitati. alter homini. Secundo commen S
dantur ex gratuitis quibus ſunt decoꝛati et
pꝛemiati. ex eo ꝙ ſteterunt. Fuerunt eñi ſex
dignitates eis tradite. Primo fuerunt ocu/
li eoꝝ aperti. vt viderent clare diuinā eſſen/
tiam. nā ante cōuerſionem nō viderūt diuaȝ
eſſentiā clare. qđ patȝ ſpecialiter de malis tri
plici rōne. Prima qꝛ ſi deum clare vidiſſent
nunq̄ȝ cecidiſſent. Cuius rō eſt. qꝛ non potu
iſſent ſe auertiſſe ab illo bono beatifico ⁊ deſi
derabili infinito in qua delectabili viſiōe cō/
ſiſtit vita eterna oꝛiginaliter. Tu dicis ergo
volūtas pōt artari nec eſt libera. dico ꝙ ñ qꝛ
ſi obiectū deſiderabile opat̄ tractū magis de
ſiderabile maioꝛē tractū. ⁊ maxīe tractū ma/
ximū opat̄. ſed ꝙ infinitū ē deſiderabile nul/
lā pateret̄ auerſionem. quare ſi ipſā clare vi/
diſſent ſe a bono īcōmutabili ñ auertiſſent. ſȝ
diceres freqñter audiui ꝙ demōes hoib⁹ ſꝑ
ſūt infeſti ne ꝑtingāt ad illđ gaudiū de q̄ ceci
derūt. ſi ḡ deū nō clare viderūt. quale gaudi/
um hře poterāt. Dicendū ꝙ illud vbū eſt ve
rū ſed intelligendū eſt đ gaudio qđ hūiſſent
Scđa rō eſt ꝙ deū nō clare viderūt. qꝛ ſi de/
um vidiſſent nūq̄ȝ lucifer dixiſſet. Aſcendaȝ
in celū vt excellentiā dei attingam. vidiſſent
enim ꝙ omne bonum participatum. et om/
ne bonum creatum a deo effluxit tanquam

a principio ⁊ origine. qui ſolus bonus ē eſſen
tialiter. in cuius cōparatione oē bonū creatuꝫ
ſe tenet tanq̄ꝫ tenebre ad lumē. ⁊ tanq̄ꝫ gutta
aque ad mare ⁊ tāq̄ꝫ fauilla ad celum ⁊ terrā
⁊ ſic deū de bono recepto laudaſſent ⁊ creato
ri ſuo grās egiſſent ⁊ ſtetiſſent. Tertia rō eſt.
Illā potētie aīe in patria ſūt equales. quo ad
actus ſuos intantū ꝙ quanta ē cognitio tāt⁹
eſt amor. Si ergo cognitio eſt in ſūmo ergo
⁊ amor. Si ergo deū clare vidiſſent. ꝑfectiſ-
ſime amaſſent. ⁊ ſic nō cecidiſſent. g̃ nō vide
runt clare. Scḋo ornati virtutib⁹ intantum
vt dicit diony. ꝙ angeli met ignorāt ꝓprias
virtutes ⁊ ornat⁹. Vn̄ qui videret angelū vi
deret deū clariſſime in eo relucenteꝫ. Tertio
aſtricti deo fuerunt. Quarto ꝓducti ꝙ nihil
niſi dulcedo poſſit de eis ꝓdire. Vn̄ ipi igit̄
iugiter deū laudāt indicibili melodia. vt ha
bet̄ in apoc. ⁊ yſa. vi. Duo ſeraphin clama-
bant alter ad alteꝝ. Quod etiā claret in maria
magdalena. que ex dulci melodia angeloꝛuꝫ
in deſerto refecta fuit. Quinto ⁊ ſexto cōfir-
mati. Illā ab initio oēs boni creati ſūt ſed ſta
tim poſt ꝑuulā moꝛulā lucifer auerſus a deo
conuertens ſe ad ſua naturalia ſplēdida amo
rē cepit inoꝛdinatū ⁊ ſupbiuit. Jō cū ſuis ſe-
quacib⁹ cecidit de quo yſa. xiiij. Quō cecidi-
ſti lucifer qui mane oꝛiebaris in delicijs i pa-
radiſo fuiſti dei oꝛnat⁹ omni lapide ꝑcioſo q̄
traxit ſecū tertiā ꝑtē ſtellaꝝ cū cauda ſua. O
quot hodie ſimiles illi q̄ inoꝛdinata dilectio-
ne quā hn̄t ad ſe. vel ꝓpter decoꝛē faciei vel
capitis coꝛpoꝛis vel veſtimētoꝝ oꝛnatū auer-
tentes a deo. alios trahunt ſecū ad eternam
dānationem. Angeli vero boni adherentes ſu
mo bono amoꝛem ꝯcipientes oꝛdinatum ad
deū ꝓpria cognitiōe in ſuis naturalib⁹ volue-
rūt ⁊ ſe humiliauerūt. ⁊ gratiā cōfirmationis
meruerunt. ¶ Dico tertio ꝙ angeli ſunt no
bis cōmendandi vel honoꝛandi quia deputa-
ti ſunt ad noſtram vtilitatem. vt ſcꝫ nos

A peccatis retrahant.
Ab inimicis defendant.
Ad paradiſum ꝑducāt.

De prīo nobiles ꝓ
filijs cōducūt rectoꝛes ⁊ magr̄os qui filios in
moꝛibus ⁊ ſcīa inſtruant ⁊ de malis coꝛrigāt
ſic deus filijs ſuis ꝓuidit de angelo q̄ homi-
nem cuſtodiat. dirigat ⁊ adiuuet in neceſſita
tibus. Vn̄ bern̄. de angelis. Quotiēs grauiſ
ſima cernit̄ ſurgere tēptatio ⁊ tribulatio ve-
hemens iminere. inuoca angelū cuſtodem tu
um directoꝛē tuū. adiutoꝛem tuū in omnib⁹
oppoꝛtunitatib⁹ tuis i tribulatione vero neq̄ꝫ
doꝛmitat. ſed q̄n̄q̄ꝫ ad tps diſſimulat. Exem
plū in balaā Nu. xxij. Qui ꝑgens ad maledi
cendū iſrl̄ ab angelo eſt ipedit⁹. ⁊ iſrl̄ cuſtodi
tus a maledictiōe. Sꝫ querit̄ cū xp̄s ⁊ maria
nunq̄ꝫ habuerunt maledictionem pcti an aūt
habuerūt angelū retrahenteꝫ. dicūt doctoꝛeſ
ꝙ xp̄s nō habuit angelū cuſtodē. q2 ab inſtā
ti cōceptionis beatus fuit ⁊ ſine peccato. ſed
angelos habuit i miniſteriū ſicut pꝫ in hodi-
erno euangelio. Sꝫ de beata virgine. inquit
criſo. in quodā ſermone. Infinitā militiā an-
geloꝝ ad glorioſe virginis obſequiū eſſe de-
putatū. nullaten⁹ ambigim⁹ vt cuſtodirent le
ctū ſalomonis grauiſſimū ⁊ cauerent ne ꝑpa-
ratū eterni regis hoſpitiū hoſtis incederet hec
criſo. Sed franciſcus de maronis melius in
quit. d. Credo eaꝫ immediate a trinitate cu-
ſtoditā ⁊ multitudinem illā angeloꝝ. in obſe
quiū ei tranſmiſſā null⁹ quoq̄ꝫ ſpūs malign⁹
ad eā accedere ꝑmiſſus eſt. Vn̄ de⁹ nō cōſen-
ſiſſet creature volenti ſibi nocere. que claruit
ea claritate qua maioꝛ ſub deo neq̄t intelligi.
Scḋo homineꝫ ab inimicis defendūt. Illam
cū naturalr̄ coꝛpale nō agat in ſpūale. ⁊ īimi-
ci tenebraꝝ ſint ſpūales neceſſario opꝫtet cum
nos ex coꝛpoꝛeitate ſpiritib⁹ reſiſtere nō vale
m⁹ ꝙ de⁹ ꝓuiderit ꝯ ſpūali ſubſidio. ſ. angeli
ca cuſtodia vt ꝑcipiāt mal' angel' volentibus
nobis nocere. ne malū inferant. Juxta illud
apoc. vij. Nolite nocere terre mari neq̄ꝫ arbo
rib⁹ terra ſūt pueri nouiter de terra nati mare
ſunt adoleſcentes iuuenes quaſi mare in cō-
cupiſcentijs feruidi. ⁊ inſtabiles. arboꝛes ſe-
nes in vita ꝓlōgati. Exemplū thob. viij. vbi
dicit̄ ſententialr̄. ꝙ ſara ſepteꝫ viros habuit
q̄s oēs diabolus occidit. Thobias vero ſo-
lus adiutoꝛio angeli raphaelis euaſit. pſal'.
Immittit dn̄s angelū i circuitu timentiū eū
⁊ eripiet eos. ¶ Sꝫ quare de⁹ non ꝑ ſe cuſto
dit hoīem cū ſit ſufficiens cuſtos. Dī. q̄uis
deus ſit ſufficiens cuſtos. tamen cuſtodit me
diantibus angelis ꝓpter ſcd̄ā oꝛdinatiōem
ꝑtiū vniuerſi. lex eīm dei tal' ē vt inferioꝛa a ſu
perioꝛibus ꝓuideāt. Et primo ꝓpter vtilitatē
cuſtodientiū q̄ ex hō ꝓficiūt in merito acciden
tali. Secūdo propter vtilitatem cuſtodito
rū qui indigerent ꝑ angelos dirigi in finem.

Tertio angeli aīam hoīs ad paradiſū perdu/
cunt. Nā qui habet bonū cōductū. ſecur⁹ va
dit. Sic angeli nos ſecure ducunt in peregri
natione huius vite ad patriā vite eterne. Et
hoc ē qđ dn̄s ꝓmiſit exo. xxiij. dicens. Ecce
ego mittā angelū meū qui p̄cedit te in via et
introducat te in locum ſcʒ paradiſi. quē prep
aui. Exemplū lu. xvi. habet̄ in lazaro paupe
qui mortuus portatus eſt ab angelis in ſinū
abrahe. ¶ Sed cur angeli ita fideliter ꝛ di/
ligenter cuſtodiunt hoīem ſine ſuis meritis.
dicendo ꝓpter reſtaurationē angelice ruine.
qꝛ angeli mali ſcientes hominē deputatū ad
locū vnde ipſi ceciderunt inimicant̄ ei ꝛ eū
impediunt. inquantum permittuntur. angeli
autē boni cupientes augmentū accidentalis
premij ꝛ gaudij qđ fit per reparationē ange/
lice ruine. ꝛ aſſociationē hominū. diligenter
cuſtodiunt ꝛ defendunt vt citius ordines re/
ſtaurent̄ angeloꝝ ꝛ numer⁹ beatoꝝ. Juxta il/
lud Lu. xv. Gaudiū ē angelis dei ſuper vno
peccatore penitentiā agente. Vn̄ magiſter. ij
ſen. di. ix. Per xp̄m redemptuʒ eſt humanū
genus đ quo fit reparatio ruine angelice. hic
accipitur documentum. ꝙ volentes aſſociare
angelis ꝛ ſupplere ruinam eorum neceſſario
efficiuntur angeli in vita eorum. Et hoc ī ſex
Primo in corde puro vt ſolus deus in eis re
luceat. Secūdo in fortitudine. vt omnibus
temptationibus reſiſtant. Tertio vite xp̄i im
preſſione vt quilibet dicat. viuo ego. iā non
ego. viuit autē in me chriſtus. Quarto gra
tia dei incorporatione. Quinto ſp̄ūs durati
one. Sexto corporis ſubiugatione.

¶ Feria ſecunda poſt inuocauit

Cum venerit fi
lius hominis in maieſtate ſua
ꝛ omnes angeli eius cum eo.
tunc ſedebit ſuper ſedem ma/
ieſtatis ſue. ſcʒ iudicare. matth. xxv. ſm aſtro/
logos. Quando ſol ſuo tēpore intrat leonē
qui eſt domus eius propria. ſicut. xv. die iu/
lij. tunc apparet maxime virtutis ꝛ poteſtatis
attrahendi. vapores ſiccos incendendi ꝛ hu
midos cōuertendi in pluuiam. Sic ſol iuſti/
tie dei filius qn̄ tēpore ordinato a deo patre
intrabit propriā domum. i. mediam regionē
aeris ſuper montem oliueti. ſedens in thro/
no regio miniſterio angeloꝝ fabricato. vt iu/
dex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ. Tunc apparebit ma/
xime virtutis ꝛ p̄tātis attrahendi hoīes đ tu
mulis ſuis ſicut ſol vapores de terra. aliquos
in pluuiā lachrymaꝝ cōuertendi quos cōdē/
nabit. ꝛ aliquos exaltandi ſurſum ad ethera
celeſtia ꝛ igne charitatis incendendi ꝛ glori/
ficādi. Vn̄ magiſter ſen. in. iiij. diſ. xlvij. pur
gato per ignem mundo ad iudicium venien/
te domino. emittetur vox illa magna qua re/
ſurgent omnes mortui. ꝛ tunc miniſterio an/
geloꝝ ventilabitur area. quia boni cōgrega/
buntur ei de quatuor partibus orbis angeli/
co miniſterio quo ꝛ rapient̄ obuiā xp̄o ī aera
reprobis in terris quā dilexerunt remanenti
bus. ſicut deniqʒ proferet̄ ſententia ſup vtroſ
qʒ. Venite benedicti. ꝛc. Jte maledicti. ꝛc.
Et miniſterio angelorum v̄tute dei coopan/
te mittentur mali in caminum ignis. hoc ē in
infernū. extra de ſum. tri. ꝛ fi. ca. c. firmit̄ oēs
cum ſuis proprijs reſurgent corporibus. qui
nunc geſtant vt recipiant ſm opa ſua. ſiue bo
na fuerunt ſiue mala. illi cum diabolo penaʒ
perpetuā ꝛ iſti cū chriſto gloriam ſempiter/
nam. Hoc totum erit cum venerit filius ho/
minis ꝛc. Queritur an aliquis aſtrolog⁹ pro
pheta vel philoſoph⁹ ſciat determinate qn̄ fi
nis ſit mundi. ꝛ iudex veīat cū maieſtate. et
videt̄ ꝙ ſic. Nā multi ſancti p̄res diem vlti/
mū mundi conati ſunt determinate oſtēdere
Ex quib⁹ prim⁹ fuit ſanctus methodi⁹ qui re/
uelatiōes p̄teritoꝝ ꝛ futuroꝝ habuiſſe legitur
Hic nāqʒ ait. ꝙ in ſeptīo millenario annorū
nō erit ammodo longitudo tēpoꝝ in quo mō
ſumus. Jtē euſebius ꝛ colūbin⁹ in cronicis
ſuis dicunt. ꝙ de⁹ per numeꝝ ſeptenarium
omnia diſpoſuerit. ſcʒ ſeptē planetas. ſepteʒ
dies ſex diebus operatus ē. ꝛ. vij. die requie
uit. ſic dicunt mundū per ſeptē milia annorū
duraturuʒ. Et quia chriſtus ſm eos ornauit
eccleſiam. vij. ſacramentis. ꝛ ſeptem ſignacu
lis dedit cuilibet ſignaculo ducentos annos
ꝛ. xx. ꝛ tunc illud reſiduum de ſeptem milib⁹
annoꝝ complebit̄. Sed hoc ſubtilis lector
poterit imaginari. quantū iā de iſto tp̄e tran
ſierit. ꝛ quantū adhuc reſtet. mille ꝛ centum
faciūt quinqʒ ſigilla. ꝛ alia duo habebūt qua/
dringenta ꝛ. xl. ꝛ ſic āno dn̄i. Mccccxl. ſecū/
dum illos reſtant adhuc centum anni quib⁹
mundus durabit. ꝛ tūc ſit finis. Sed beda ve
nerabil' dicit circa hoc. Nō tabule dionyſij